

**ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД
РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

31 січня 2023 року

м.Київ

Вищий антикорупційний суд (ВАКС) колегією суддів у складі
головуючого судді Дубаса В.М., суддів Коліуша О.Л., Ткаченка О.В. (далі – суд),
за участю

секретаря судового засідання Омелянчук О.П.,

учасників справи:

позивача (Міністерство юстиції України) – представник Мірошник А.С., Кржевін В.М.,
відповідача – не прибув,

розглянувши у відкритому судовому засіданні за правилами спрощеного позовного провадження
адміністративний позов

Міністерства юстиції України (адреса: 01001, місто Київ, вулиця Архітектора Городецького,
будинок 13, код ЄДРПОУ 00015622) до

Бахарєва Костянтина Михайловича

про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції»,
ВСТАНОВИВ:

1. Стислий опис судового провадження та вчинених процесуальних дій.

16.01.2023 до ВАКС надійшла позовна заява Міністерства юстиції України (далі-позивач) про
застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», до
Бахарєва Костянтина Михайловича (далі-відповідач), та стягнення в дохід держави таких активів
відповідача: 1) квартири , розташовану за адресою:

2) гараж: розташований за адресою:
3)

квартири , розташовану за адресою:

4) легковий автомобіль

5) легковий автомобіль

Згідно із статтями 18, 31 Кодексу адміністративного судочинства України (далі-КАСУ) протоколом
автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 16.01.2023 для розгляду даного позову
визначено колегію суддів ВАКС у складі головуєчого судді (судді-доповідача) Дубаса В.М., суддів
Коліуша О.Л. та Ткаченка О.В.

Ухвалою суду від 19.01.2023 визнано поважними причини пропуску позивачем строку звернення до
суду та поновлено такий строк, прийнято до розгляду позовну заяву і відкрито провадження в
адміністративній справі за даним позовом, призначено на 25.01.2023 судове засідання щодо розгляду
справи за правилами спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін в приміщенні
ВАКС, роз'яснено відповідачу право подати до суду відзив на позовну заяву відповідно до статей 162, 283-
1 КАСУ у дводенний строк із дня одержання позовної заяви, але не пізніше дня розгляду справи

Ухвалою суду від 19.01.2023 задоволено заяву позивача про забезпечення позову та застосовано
заходи забезпечення адміністративного позову шляхом заборони вчиняти дії, що стосуються предмета
спору, а саме заборонено відповідачу, органам державної реєстрації прав на нерухоме майно, державним
реєстраторам прав на нерухоме майно, державним реєстраторам органів місцевого самоврядування,

особам, які виконують функції державного реєстратора прав на нерухоме майно, вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) щодо об'єктів майна, зазначених в ухвалі та позовній заяві.

Судовий розгляд справи по суті розпочато 25.01.2023 з перервою до 26.01.2023 та завершено 31.01.2023 (внаслідок тимчасової непрацездатності одного з суддів).

2. Короткий виклад позицій позивача та відповідача.

2.1. Позивач обґрунтовував позов зокрема такими твердженнями:

«Згідно з частиною першою статті 5-1 ЗУ «Про санкції» — санкція, передбачена пунктом 1 частини першої статті 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування та/або здійснення дій щодо матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності російської федерації та її резидентів».

Рішенням РНБО від 7 вересня 2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 07 вересня 2022 року №637/2022) стосовно Бахарєва Костянтина Михайловича 20 жовтня 1972 року народження, громадянина рф, депутата державної думи федеральних зборів російської федерації, фракції - політична партія «єдина росія», (далі - підсанкційна особа), застосовано санкцію у вигляді блокування актів...

Громадянин рф Бахарєв К.М. є російським політичним та державним діячем, депутатом державної думи федеральних зборів російської федерації VII і VIII скликань (далі - державної думи), першим заступником голови комітету державної думи по фінансовому ринку. Крім того, у березні 2014 року Бахарєв було призначено заступником голови державної ради так званої «Республіки Крим», а в серпні 2014 року — першим заступником голови цього органу. Він визнав свою особисту причетність до подій 2014 року, які призвели до незаконної анексії Криму та Севастополя, яку він публічно підтримує.

Статтею 5 ЗУ «Про санкції» встановлено, що центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, вживає заходів щодо виявлення та розшуку активів фізичних та юридичних осіб, зазначених у відповідних рішеннях Ради національної безпеки і оборони України.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, має право залучати до виявлення та розшуку таких активів інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Ці органи забезпечують сприяння центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, у виявленні та розшуку відповідних активів у межах прав та можливостей, наданих їм законодавством, яке регулює статус та організацію їхньої діяльності.

Так, Мін'юст звернувся із запитом від 12 вересня 2022 року №78084/38.1.2/11-22 до Державної податкової служби України (далі - ДПС), яка згідно з пунктом 1 Положення про Державну податкову службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227, є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну податкову політику, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Своім листом Мін'юст просив сприяння у пошуку інформації щодо наявності реєстраційного номера облікової картки платника податків у Бахарєва К.М., у межах прав та можливостей, наданих ДПС законодавством, яке регулює статус та організацію її діяльності (копія листа додаємо).

На запит Міністерства юстиції України 13 вересня 1972 року від ДПС отримано відповідь за №7816/5/99-00-12-04-01-05 (копія додається), відповідно до якої ДПС встановлено, що Бахарєву К.М. присвоєно реєстраційний номер облікової картки платника податків

Поряд з цим, Мін'юст звернувся із запитом від 13 вересня 2022 року №79324/38.1.2/14-22 до Національного агентства з питань запобігання корупції (далі - НАЗК), яке згідно зі статтею 4 Закону України «Про запобігання корупції» є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику. Своім листом Мін'юст просив сприяння у виявленні та розшуку відповідних активів Бахарєва К.М., у межах прав та можливостей, наданих НАЗК законодавством, яке регулює статус та

організацію їхньої діяльності (копію листа додаємо).

На запит Міністерства юстиції України 21 вересня 2022 від НАЗК отримано відповідь за №49-04/20119-22 (копія додається) відповідно до якої останніми встановлено, що підсанкційна особа є громадянином рф та України, депутатом державної думи федеральних зборів рф, членом політичної партії «єдина росія»,

НАЗК встановлено, що Бахарєва К.М. у березні 2014 року було призначено заступником голови державної ради так званої «Республіки Крим», а в серпні 2014 року - першим заступником голови цього органу. Він визнав свою особисту причетність до подій 2014 року, які призвели до незаконної анексії Криму та Севастополя, яку він публічно підтримав.

Бахарєв К.М. з 19 вересня 2021 року є діючим депутатом державної думи, обраний у виборчому окрузі 020 (Керченський - республіка крим), політична партія «єдина росія», що підтверджується відомостями з офіційного вебресурсу державної думи федеральних зборів російської федерації (посилання: <http://duma.gov.ru/duma/persons/99112725/>; роздруківка додається).

Використовуючи своє службове становище та беручи участь у законодавчому процесі рф, Бахарєв К.М. вчинив дії, які відповідно до норм міжнародного законодавства та законодавства України містять ознаки злочинів. Ухвалення державною думою рф нормативно-правових актів відбувається шляхом відкритого поіменного голосування з можливістю вибору одного з трьох варіантів: «За», «Проти» та «Утримався». Усвідомлюючи можливість вибору варіанту голосування та розуміючи наслідки своїх дій, підсанкційна особа умисно віддала свої голоси за прийняття низки злочинних законів, за допомогою яких вище політичне керівництво рф намагається легітимізувати окупацію східних та південних областей України та так зване «приєднання» їх до складу рф.

Під час огляду інформації, що міститься у відкритому доступі в мережі Інтернет, зокрема відомостей, розміщених на вебсторінках офіційних сайтів «державної думи російської федерації» (посилання: <http://duma.gov.ru>) та «президента російської федерації» (посилання: <http://kremlin.ru>) була виявлена інформація, що містить докази дій Бахарєва К.М., спрямованих на посягання територіальної цілісності та суверенітету України, а саме:

1. Вебсторінка офіційного сайту «державної думи російської федерації» (за посиланням: <http://vote.duma.gov.ru>) містить відомості про результати аналізу голосувань на засіданнях державної думи. Так, шляхом зазначення у відповідному полі № 1 («Созыв государственной думы») 8 скликання (2021-2026 рр.), у полі № 2 («Дата заседания (голосования)») періоду з 14.02.2022 по 01.12.2022, у полі № 4 («Ключевые слова темы голосования») «Донецкая», а у полі №6 («Депутаты государственной думы») «Бахарев Константин Михайлович» -- отримано відповідні результати пошуку:

http://vote.duma.gov.ru/?convocation=AAAAA8&from=14.02.2022&to=01.12.2022&keyword=Донецкая&deputy=99112725&sort=result_desc(роздруківка додається).

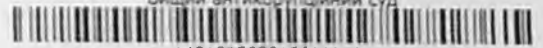
За результатами пошуку знайдено документ «О проекте постановления Государственной думы №5824-8 «Об обращении государственной думы федерального собрания российской федерации «К президенту российской федерации в.в. путину о необходимости признания Донецкой Народной Республики и Луганской Народной Республики»»» (посилання: <http://vote.duma.gov.ru/vote/117112>; роздруківка додається).

Після переходу за посиланням відображається Довідка про результати голосування. Під час відкриття вкладки «поіменні результати голосування» встановлено, що за визначений законодавчий документ російської федерації свій голос під час відповідного голосування віддав депутат державної думи Бахарєв Костянтин Михайлович (20 жовтня 1972 року народження).

Також за результатами пошуку знайдено документ «(в целом) О проекте федерального конституционного закона №203816-8 «О принятии в российскую федерацию Донецкой Народной Республики и образования в составе российской федерации нового субъекта - Донецкой Народной Республики»» (посилання: <http://vote.duma.gov.ru/vote/119237>; роздруківка додається).

Після переходу за посиланням відображається Довідка про результати голосування. Під час відкриття вкладки «поіменні результати голосування» встановлено, що за визначений законодавчий документ російської федерації свій голос під час відповідного голосування віддав депутат державної думи Бахарєв Костянтин Михайлович (20 жовтня 1972 року народження).

2. Поряд з цим, шляхом зазначення у відповідному полі №1 («Созыв государственной думы») 8 скликання (2021-2026 рр.), у полі №2 («Дата заседания (голосования)») періоду з 14.02.2022 по 01.12.2022, у полі №4 («Ключевые слова темы голосования») «Луганская», а у полі №6 («Депутаты государственной думы») «Бахарев Константин Михайлович» - отримано відповідні результати пошуку: <http://vote.duma.gov.ru/?convocation=AAAAA8&from=14.02.2022&to=01.12.2022&keywords=Луганская&deputy=99112725&sort=>

result_desc (роздруківка додається).

За результатами пошуку знайдено документ «(в целом) О проекте федерального конституционного закона №203817-8 «О принятии в российскую федерацию Луганской Народной Республики и образования в составе российской федерации нового субъекта - Луганской Народной Республики»» (посилання: <http://vote.duma.gov.ru/vote/119239>; роздруківка додається).

Після переходу за посиланням відображається Довідка про результати голосування. Під час відкриття вкладки «поіменні результати голосування» встановлено, що за визначений законодавчий документ російської федерації свій голос під час відповідного голосування віддав депутат державної думи Бахарев Костянтин Михайлович (20 жовтня 1972 року народження).

3. Також шляхом зазначення у відповідному полі №1 («Созыв государственной думы») 8 скликання (2021-2026 рр.), у полі №2 («Дата заседания (голосования)») періоду з 14.02.2022 по 01.12.2022, у полі №4 («Ключевые слова темы голосования») «Херсонской», а у полі №6 («Депутаты государственной думы») «Бахарев Константин Михайлович» - отримано відповідні результати пошуку: http://vote.duma.gov.ru/?convocation=AAAAA8&from=14.02.2022&to=01.12.2022&keyword=s=Херсонской&deputy=99112725&sort=result_desc (роздруківка додається).

За результатами пошуку знайдено документ «(в целом) О проекте федерального конституционного закона №203819-8 «О принятии в российскую федерацию Херсонской области и образования в составе российской федерации нового субъекта – Херсонской области»» (посилання: <http://vote.duma.gov.ru/vote/119243>; роздруківка додається).

Після переходу за посиланням відображається Довідка про результати голосування. Під час відкриття вкладки «поіменні результати голосування» встановлено, що за визначений законодавчий документ російської федерації свій голос під час відповідного голосування віддав депутат державної думи Бахарев Костянтин Михайлович (20 жовтня 1972 року народження).

4. Також шляхом зазначення у відповідному полі №1 («Созыв государственной думы») 8 скликання (2021-2026 рр.), у полі №2 («Дата заседания (голосования)») періоду з 14.02.2022 по 01.12.2022, у полі №4 («Ключевые слова темы голосования») «Запорожской», а у полі №6 («Депутаты государственной думы») «Бахарев Константин Михайлович» - отримано відповідні результати пошуку: http://vote.duma.gov.ru/?convocation=AAAAA8&from=14.02.2022&to=01.12.2022&keyword=s=Запорожской&deputy=99112725&sort=result_desc (роздруківка додається).

За результатами пошуку знайдено документ «(в целом) О проекте федерального конституционного закона №203818-8 «О принятии в российскую федерацию Запорожской области и образования в составе российской федерации нового субъекта – Запорожской области»» (посилання: <http://vote.duma.gov.ru/vote/119241>; роздруківка додається).

Після переходу за посиланням відображається Довідка про результати голосування. Під час відкриття вкладки «поіменні результати голосування» встановлено, що за визначений законодавчий документ російської федерації свій голос під час відповідного голосування віддав депутат державної думи Бахарев Костянтин Михайлович (20 жовтня 1972 року народження).

5. Вебсторінка офіційного сайту «президента російської федерації» за посиланням <http://kremlin.ru/events/president/news/67829> містить відомості про публікацію від 21 лютого 2022 року під назвою «Подписание документов о признании Донецкой и Луганской народных республик». У цій публікації є посилання на ці самі документи під назвами «Указ №71 «О признании Донецкой Народной Республики»» (посилання: <http://publication.pravo.gov.ru/Document/View/0001202202220002>) та: «Указ №72 «О признании Луганской Народной Республики»» (посилання: <http://publication.pravo.gov.ru/Document/View/0001202202220001>). Саме ці документи і є наслідками голосування Бахаревим К.М. за прийняття постанови №58243-8 (роздруківки вебсайтів додаються). Визнання росією незалежності ДНР та ЛНР було важливою умовою для офіційного введення на ці території збройних сил РФ на початку повномасштабного вторгнення на територію України.

У зв'язку з цим Мін'юст звернувся із запитом від 13 вересня 2022 року №79866/38.3.2/22 до Офісу Генерального Прокурора (далі - ОГП), який згідно з частиною першою статті 8 Закону України «Про функціонування Єдиного реєстру досудових розслідувань та його ведення органами досудового розслідування, визначає єдиний порядок формування звітності про стан кримінальної протиправності і управління об'єктами державної власності, що належать до сфери управління Офісу Генерального Прокурора. Своім листом Мін'юст просив надання інформації стосовно депутатів державної думи федеральних зборів російської федерації з метою забезпечення ефективної реалізації державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів особи, до якої застосовано санкції, в межах прав та

можливостей, наданих ОГП законодавством, яке регулює статус та організацію його діяльності (копію листа додаємо).

На запит Міністерства юстиції України 13 вересня 2022 року від ОГП отримано відповідь за №18/ІГ-57вих-22 (копія додається), в якій ОГП повідомляє, що голові та 418 депутатам нижньої палати федеральних зборів російської федерації, які у лютому 2022 року взяли участь у засіданнях державної думи, де підтримали прийняття рішень, що посягають на територіальну цілісність і недоторканність України, повідомлено про підозру. Поряд з цим у своїй відповіді ОГП зазначає, що будучи представниками влади російської федерації 15 лютого 2022 року підтримали постанову зі зверненням до президента російської федерації з проханням розглянути питання про визнання російською федерацією самопроголошених Донецької та Луганської народних республік, як самостійних, суверенних і незалежних держав, а також 22 лютого 2022 року підтримали ратифікацію Договору про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу між російською федерацією і так званою Донецькою народною республікою та Договору про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу між російською федерацією і так званою Луганською народною республікою. У кримінальних провадженнях, досудове розслідування у яких здійснюється слідчими Управління Служби Безпеки України в Чернівецькій області повідомлено про підозру Бахареву Костянтину Михайловичу у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 110 Кримінального кодексу України.

Також на своїй особистій сторінці у соціальній мережі «Вконтакте» підсанкційна особа систематично та регулярно розміщує дописи, де поширюються пропагандистські ідеологічні вислови, які поєднуються з риторикою вищого політичного керівництва рф (посилання: <http://vk.com/baharev.gosduma>; роздруківка додається).

Так, у дописах від 29 вересня 2022 року (http://vk.com/wall634758177_3249), від 04 жовтня 2022 року (http://vk.com/wall1634758177_3283) та від 19 жовтня 2022 року (http://vk.com/wall1634758177_3433) Бахарев К.М. повідомляє про численні зміни у законодавстві рф, покликані на збільшення кількості соціальних пільг (таких як відстрочка платежів по іпотечних та споживчих кредитах, а також мікропозиках; так звані «кредитні канікули» для мобілізованих тощо) для військовослужбовців рф, які беруть участь у так званій «спеціальній військовій операції», а також членів їх сімей (роздруківки додаються).

У дописах від 30 вересня 2022 року (http://vk.com/wall1634758177_3260) та від 03 жовтня 2022 року (http://vk.com/wall1634758177_3276) Бахарев К.М. повідомляє, що 4 нібито російських регіони вслід за Кримом повертаються у склад росії, використовуючи ідеологічні та пропагандистські формулювання «разделенный русский народ» і «список освобожденных территорий со временем будет только расширяться» (роздруківки додаються).

У дописі від 07 жовтня 2022 року Бахарев К.М. особисто вітає президента рф путіна в.в. з днем народження, що свідчить про відкриті, свідому та палку підтримку особи, яка несе основну відповідальність за злочинне та необґрунтоване збройне вторгнення рф на територію України (http://vk.com/wall1634758177_3305; роздруківка додається).

У дописі від 30 грудня 2022 року Бахарев К.М. зазначає про необхідність відновлення так званого «всеросійського єднання», заперечуючи право України на незалежність, суверенітет та територіальну цілісність (http://vk.com/wall637588879_1217, роздруківка додається).

З означених відомостей вказують на те, що Бахарев К.М., будучи депутатом державної думи федеральних зборів російської федерації, у повному обсязі підтримує політику вищого керівництва рф, брав і бере участь в ухваленні рішень про поширення юрисдикції держави-агресора на територію міжнародно визнаних кордонів України. Дії підсанкційної особи мають постійний та триваючий характер, вчиняються умисно і свідомо, починаючи з повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України. Логічним є те, що така позиція Бахарєва К.М. спрямована на невизнання суверенітету, територіальної цілісності та зовнішньополітичного стратегічного курсу України, права нашого народу на самовизначення. Бахарев К.М. умисно поширює серед своїх виборців ідеї так звані «звільнення території ДНР, ЛНР, а також Херсонської та Запорізької областей», а також бере безпосередню участь в ухваленні рішень, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності, свідчать про свідоме розпалювання ненависті до Українського народу, його культури, державної мови, національної ідентичності. Публікаціями про прийняття нормативно-правових актів, що встановлюють додаткові соціальні гарантії та пільги військовослужбовцям рф, що беруть безпосередню участь у війні на території України, та про ідею так званого «возз'єднання» південних та східних областей України з рф підсанкційна особа глорифікує злочинні дії військових рф, вищого політичного керівництва рф, а також діяльність представників окупаційної адміністрації держави-агресора та представників підконтрольних

державі-агресору самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Підставами застосування санкцій у виді блокування активів фізичних та юридичних осіб, є дії фізичної та юридичної особи, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження прав власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їх прав і свобод, які виникли з моменту набуття чинності Закону України «Про санкції» у 2014 році. Норма у цій частині діяла з 12 вересня 2014 року, що свідчить про те, що відповідач мав бути обізнаним, що у випадку вчинення вищезазначених дій відносно нього можуть бути запроваджені санкції з боку держави України, у тому числі й блокування активів.

У цій частині рішення РНБО про накладення санкцій у виді блокування активів Бахарєва К.М., з точки зору дії норми у часі, відповідає, як теоретичним підходам, так і статті 58 Конституції України. На це вказує те, що спочатку був прийнятий Закон України «Про санкції», який передбачав наслідки за певні дії, а вже після набуття чинності Закону відповідач вчиняв дії, які є підставами для застосування санкцій у виді блокування активів, як передумови застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній чи юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Вищевказане підтверджує беззаперечний факт взяття участі в ухваленні рішення (з підтримкою такого рішення своїм голосом) про поширення юрисдикції держави-агресора на територію, яка відповідно до Конституції України входить до складу України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності. Та є свідченням про свідоме розпалювання ненависті до Українського народу, його культури, державної мови, національної ідентичності, а також глорифікації представників окупаційної адміністрації держави-агресора та представників підконтрольних державі-агресору самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України...

4. Щодо активів, які належать особі, а також активи, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Відповідно до відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Реєстру прав власності на нерухоме майно Бахарєву К.М. на праві приватної власності належать такі активи (витяги з реєстрів додаються):

1. квартира розташована за адресою:
2. гараж розташований за адресою:
3. квартира розташована за адресою:

Поряд з цим, Мін'юст звернувся із запитом від 30 листопада 2022 року №113519/38.1.2/26-22 до Головного сервісного центру Міністерства внутрішніх справ України, який відповідно до пункту 1 Положення про Головний сервісний центр МВС, затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ України від 07 листопада 2015 року №1393, є головним органом у системі територіальних органів з надання сервісних послуг Міністерства внутрішніх справ.

Своїм листом Мін'юст просив надати інформацію щодо належності Бахарєву К.М., транспортних засобів у межах прав та можливостей, наданих ГСЦ МВС законодавством, яке регулює статус та організацію його діяльності (копію листа додаємо).

На запит Міністерства юстиції України 06 грудня 2022 року від ГСЦ МВС отримано відповідь за №31/14949-13040-2022 (копія додається), відповідно до якої встановлено, що підсанкційна особа Бахарєв К.М. володіє такими транспортними засобами.

1. легковий автомобіль
2. легковий автомобіль

2.2. Відповідач не скористався правом на подання відзиву на позовну заяву відповідно до статей 162, 283-1 КАСУ у дводенний строк із дня одержання позовної заяви, але не пізніше дня розгляду справи, яке було йс му роз'яснено в ухвалі про відкриття провадження у справі.

2.3. В судових засіданнях представники позивача Мірошник А.С. і Кржевін В.М. підтримали позовні вимоги та надали пояснення аналогічні наведеним у позовній заяві.

2.4. Відповідач та/чи його представник в судові засідання не прибули, будь-яких заяв не подали.

Відповідно до частини 3 статті 268 КАСУ неприбуття у судові засідання учасника справи, повідомленого відповідно до положень цієї статті, не перешкоджає розгляду справи у судах першої та апеляційної інстанцій.

Згідно із частиною 5 статті 283-1 КАСУ, яка визначає особливості провадження у справах про застосування санкцій, позовна заява розглядається в судовому засіданні з повідомленням про дату, час та місце судового засідання позивача та особи, щодо якої ставиться питання про застосування санкцій, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції». Неявка в судові засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні.

Частина 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року визначає, що кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Відтак одним із суттєвих аспектів забезпечення права на справедливий і публічний розгляд справи судом є належне повідомлення учасників справи про її розгляд, тому у своїй усталеній практиці Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ) виходить з того, що особи мають право отримувати належне повідомлення про судові справи та рішення, особливо у випадках, коли апеляційну скаргу може бути подано з чітко встановлений строк.

Згідно з частинами 1, 2 статті 268 КАСУ, у справах, визначених статтями 273-277, 280-283-1, 285-289 цього кодексу, щодо подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи суд негайно повідомляє відповідача та інших учасників справи шляхом направлення тексту повістки на офіційну електронну адресу, а за її відсутності - кур'єром або за відомими суду номером телефону, факсу, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку. Учасник справи вважається повідомленим належним чином про дату, час та місце розгляду справи, визначеної частиною першою цієї статті, з моменту направлення такого повідомлення працівником суду, про що останній робить відмітку у матеріалах справи, та (або) з моменту оприлюднення судом на веб-порталі судової влади України відповідної ухвали про відкриття провадження у справі, дату, час та місце судового розгляду.

В даному випадку відповідач був належним чином повідомлений про відкриття провадження у справі і про дату, час та місце розгляду справи шляхом оприлюднення на веб-порталі судової влади України ухвали про відкриття провадження, повісток про виклик в судові засідання, де зокрема повідомлено про те, що інформацію по даній справі можна отримати на веб-порталі ВАКС за відповідним посиланням, й також скеровано на відомі електронні адреси відповідача ухвали про відкриття провадження та забезпечення позову, позовну заяву з додатками та повістки про виклик у судові засідання.

Крім того, судом встановлено, що позивач намагався вживати заходів щодо направлення відповідачу за відомими адресами позовної заяви та інформації про розгляд справи, а саме, оскільки наразі відповідач є громадянином російської федерації та його адреса знаходиться за межами України, позивачем здійснений запит №38.3-12/1 від 16.08.2022 до акціонерного товариства (АТ) «Укрпошта», де висловлено прохання про надання інформації про те, чи здійснюється сполучення поштової кореспонденції між Україною та російською федерацією, у відповідь на що АТ «Укрпошта» листом від 19.08.2022 повідомило, що відповідно до можливості, передбаченої статтями 36-001.2, 17-143 та 17-219 Регламенту Всесвітньої поштової конвенції, з 24.02.2022 АТ «Укрпошта» припинила обмін поштовими відправленнями до/з російської федерації. Також позивачем здійснений до АТ «Укрпошта» запит №99153/38.3/33-22 від 26.10.2022, де висловлено прохання щодо надання інформації про те, чи здійснюється сполучення поштової кореспонденції між материковою частиною України та Автономною Республікою Крим, у відповідь на що АТ «Укрпошта» листом від 03.11.2022 №22/-11/733 повідомило, що тимчасово, до здійснення деокупації, АТ «Укрпошта» не здійснює поштовий обмін між материковою частиною України та Автономною Республікою Крим, яка є адміністративно-територіальною автономією у складі України.

Окрім того, позивач в судовому засіданні надав суду розміщене в електронній формі на його вебресурсах роздруковане повідомлення відповідачу про розгляд 25.01.2023 даної справи ВАКС.

З огляду на такі обставини, суд вважав, що у даній справі вжито всіх можливих заходів щодо належного повідомлення учасника справи-відповідача про судовий розгляд даного адміністративного позову, тому вирішував справу за наявними матеріалами, відповідно до частини 6 статті 162, частини 2 статті 175 КАСУ.

3. Обґрунтування позиції суду.

3.1. Статтею 1 Закону України «Про санкції» від 14.08.2014 №1944-VII (зі змінами та доповненнями) визначено, що з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави можуть застосовуватися спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (далі-санкції). Санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність. Застосування санкцій не виключає застосування інших заходів захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, її економічної самостійності, прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

Відповідно до статті 3 Закону України «Про санкції» підставами для застосування санкцій є: 1) дії іноземної держави, іноземної юридичної чи фізичної особи, інших суб'єктів, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод; 2) резолюції Генеральної Асамблеї та Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй; 3) рішення та регламенти Ради Європейського Союзу; 4) факти порушень Загальної декларації прав людини, Статуту Організації Об'єднаних Націй. Застосування санкцій ґрунтується на принципах законності, прозорості, об'єктивності, відповідності меті та ефективності. Підставою для застосування санкцій також є вчинення іноземною державою, іноземною юридичною особою, юридичною особою, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземцем, особою без громадянства, а також суб'єктами, які здійснюють терористичну діяльність, дій, зазначених у пункті 1 частини першої цієї статті, стосовно іншої іноземної держави, громадян чи юридичних осіб останньої.

Статтею 4 Закону України «Про санкції» визначено види санкцій згідно з цим законом, зокрема такі:

блокування активів - тимчасове позбавлення права користуватися та розпоряджатися активами, що належать фізичній або юридичній особі, а також активами, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (*пункт 1 частини 1*);

стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (*пункт 1-1 частини 1*).

Частиною 3 статті 5 Закону України «Про санкції» визначено, що рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), передбачених пунктами 1, 2-21, 23-25 частини 1 статті 4 цього Закону, приймається Радою національної безпеки та оборони України та вводиться в дію указом Президента України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту видання указу Президента України і є обов'язковим до виконання. Рішення щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону, ухвалюється судом у порядку, визначеному статтею 5-1 цього Закону.

Відповідно до частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції», санкція, передбачена пунктом 1-1 частини 1 статті 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів». Ця санкція може бути застосована лише в період дії правового режиму воєнного стану та за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим законом, вже накладено санкцію у виді блокування активів. Накладення на

активи арешту, встановлення щодо них мораторію чи будь-яких інших обтяжень (заборони розпоряджатися або користуватися ними), а також перебування таких активів у заставі не перешкоджає стягненню цих активів у дохід держави як санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону.

Частиною 4 статті 5-1 Закону України «Про санкції» визначено перелік підстав застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 цього закону, а саме завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (*підпункти а) б) в) г) д) е) є) ж) з) пункту 1) та суттєве сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини (пункти а) б) в) пункту 2).*

Зокрема підпунктом є) пункту 1 частини 4 статті 5-1 Закону України «Про санкції» передбачена така підстава для застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 цього Закону, як ухвалення або взяття участі в ухваленні рішення (з підтримкою такого рішення своїм голосом) про поширення юрисдикції держави-агресора чи будь-якої іншої держави на територію, яка відповідно до Конституції України входить до складу України.

Також підпунктом в) пункту 2 частини 4 статті 5-1 Закону України «Про санкції» передбачена така підстава для застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 цього Закону, як інформаційного сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема шляхом організації, фінансування та безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на глорифікацію осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором, а також представників окупаційної адміністрації держави-агресора та представників підконтрольних державі-агресору самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

При цьому частиною 3 статті 6 Закону України «Про санкції» визначено, що застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», є винятковим заходом, обумовленим гостротою становища та необхідністю досягнення цілей, визначених частиною 1 статті 1 цього Закону, в умовах правового режиму воєнного стану. Ця санкція може бути застосована лише щодо осіб, на яких накладено санкцію у виді блокування активів за рішеннями Ради національної безпеки і оборони України, прийнятими після набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» від 12.05.2022 №2257-ІХ (*тобто після 24.05.2022*). Справи, розпочаті в період дії правового режиму воєнного стану, в яких на момент припинення або скасування такого режиму не було ухвалене остаточне рішення, розглядаються в порядку, визначеному цим Законом.

З вищенаведеного вбачається, що Закон України «Про санкції» не передбачає обов'язку РНБО конкретизувати у рішенні про застосування санкцій перелік заблокованих активів, тоді як видання указу Президента України про уведення у дію такого рішення РНБО є підставою для тимчасового обмеження права певної особи користуватися та розпоряджатися будь-яким належним їй майном, незалежно від його складу та місцезнаходження.

В подальшому таке є умовою вжиття уповноваженим органом заходів щодо пошуку наявних активів особи з метою звернення до суду із позовом про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», за сукупності таких умов: 1) на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, після 24.05.2022 вже накладено санкцію у виді блокування активів 2) в період дії правового режиму воєнного стану; 3) дії або рішення фізичної чи юридичної особи, активи якої заблоковано, створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України або суттєво сприяли вчиненню таких дій; 4) наявність активів, що належать такій фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

При цьому суд зазначає, що відповідно до частини 1 статті 122 КАСУ, позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим кодексом або іншими законами. Абзацом 2 частини 2 статті 122 КАСУ визначено, що для звернення до адміністративного суду суб'єкта владних повноважень встановлюється тримісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня виникнення підстав, що дають суб'єкту владних повноважень право на пред'явлення визначених законом вимог. Цим кодексом та іншими законами можуть також встановлюватися інші строки для звернення до адміністративного суду суб'єкта владних повноважень.

Згідно із частиною 4 статті 283-1 КАСУ, справа про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», вирішується колегією у складі трьох суддів ВАКС

протягом 10 днів з дня надходження позовної заяви до суду.

Проте стаття 283-1 КАСУ не встановлює будь-яких обмежень щодо строку звернення до суду із таким позовом.

З огляду на вищевикладене, строк звернення до ВАКС із відповідним позовом починає відлік не з моменту прийняття відповідного рішення РНБО щодо блокування активів та видання Указу Президента України про уведення такого в дію, а із моменту виявлення встановлених законом підстав для застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», тобто виявлення уповноваженим органом належності активів особі, на яку вже накладено санкцію у виді блокування активів, проте такий строк обмежується періодом дії правового режиму воєнного стану.

Враховуючи відомості щодо часу отримання позивачем відомостей про наявні активи відповідача у грудні 2022 року та січні 2023 року, суд вважає, що даний адміністративний позов подано до ВАКС у межах належних строків звернення до суду та відсутні підстави для висновку про пропущення позивачем встановленого строку звернення до суду, тому викладений в ухвалі про відкриття провадження у даній справі такий висновок є передчасним.

3.2. З матеріалів справи вбачається, що відповідач з 19 вересня 2021 року є діючим депутатом державної думи, обраний у виборчому окрузі 0020 (Керченський - республіка крим), політична партія «єдина росія», що підтверджується відомостями з офіційного вебресурсу державної думи федеральних зборів російської федерації.

Рішенням Ради національної безпеки та оборони України (РНБО) від 07.09.2022 «Про застосування і внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», уведеним в дію Указом Президента України від 07.09.2022 №637/2022, до відповідача – Бахарєва Костянтина Михайловича громадянин російської федерації, депутат державної думи федеральних зборів рф, член політичної партії «єдина росія» - застосовано 13 санкцій, зокрема й у вигляді блокування активів (пункт 36 додатку до такого рішення).

У зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини 1 статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введений воєнний стан Указом Президента України від 24.02.2022 №64/2022 (затверджений Законом України від 24.02.2022 № 2402-IX) із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб, та згодом строк дії воєнного стану продовжено Указом Президента України від 14.03.2022 №133/2022 (затверджений Законом України від 15.03.2022 №2119-IX) з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб, Указом Президента України від 18.04.2022 №259/2022 (затверджений Законом України від 21.04.2022 № 2212-IX) з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 строком на 30 діб, Указом Президента України від 17.05.2022 №341/2022 (затверджений Законом України від 22.05.2022 № 2263-IX) з 05 години 30 хвилин 25.05.2022 строком на 90 діб, Указом Президента України в д 12.08.2022 №573/2022 (затверджений Законом України від 15.08.2022 №2500-IX) з 05 години 30 хвилин 23.08.2022 строком на 90 діб, Указом Президента України від 07.11.2022 №757/2022 (затверджений Законом України від 16.11.2022 №2738-IX) з 05 години 30 хвилин 21.11.2022 строком на 90 діб.

Отже, накладення 07.09.2022 санкції на відповідача згідно із рішенням РНБО зокрема шляхом блокування активів здійснено після 24.05.2022, тобто дати набрання чинності змін до Закону України «Про санкції» щодо запровадження можливості застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 цього закону, та у період дії правового режиму воєнного стану.

Згідно з статтею 72 КАСУ, доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються такими засобами: 1) письмовими, речовими і електронними доказами; 2) висновками експертів; 3) показаннями свідків.

Статтею 90 КАСУ визначено, що суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні. Жодні докази не мають для суду наперед встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), що міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Відповідно до статті 99 КАСУ, електронними доказами є інформація в електронній (цифровій) формі, що містить дані про обставини, що мають значення для справи, зокрема, електронні документи (текстові документи, графічні зображення, плани, фотографії, відео- та звукозаписи тощо), веб-сайти (сторінки). Такі дані можуть зберігатися, зокрема на портативних пристроях (картах пам'яті, мобільних телефонах

тощо), серверах, системах резервного копіювання, інших місцях збереження даних в електронній формі (в тому числі в мережі Інтернет). Електронні докази подаються в оригіналі або в електронній копії, засвідченій електронним підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до Закону України «Про електронні довірчі послуги». Законом може бути визначено інший порядок засвідчення електронної копії електронного доказу. Учасники справи мають право подавати електронні докази в паперових копіях, посвідчених в порядку, визначеному законом. Паперова копія електронного доказу не вважається письмовим доказом. Учасник справи, який подає копію електронного доказу, повинен зазначити про наявність у нього або іншої особи оригіналу електронного доказу. Якщо подано копію (паперову копію) електронного доказу, суд за клопотанням учасника справи або з власної ініціативи може витребувати у відповідної особи оригінал електронного доказу. Якщо оригінал електронного доказу не поданий, а учасник справи або суд ставить під сумнів відповідність копії (паперової копії) оригіналу, такий доказ не береться судом до уваги.

Позивачем до позовної заяви додано засвідчені його електронним підписом електронні копії інформації, яка міститься у відкритому доступі в мережі Інтернет на веб сторінках офіційних сайтів «державної думи російської федерації» (посилання: <http://duma.gov.ru>) та «президента російської федерації» (посилання: <http://kremlin.ru>), які належать до електронних доказів, що належним чином підтверджені роздрукованими письмовими матеріалами даної адміністративної справи.

Під час дослідження таких доказів судом встановлено таке:

1) згідно з інформацією з веб сторінки офіційного сайту «державної думи російської федерації» (за посиланням: <http://vote.duma.gov.ru>) відповідач 03.10.2022:

о 15.54.09 проголосував «За» прийняття документу (в цілому) «О проекте федерального закона №203816-8 «О принятии в российскую федерацию Донецкой Народной Республики и образования в составе российской федерации нового субъекта - Донецкой Народной Республики»»,

о 15.56.14 проголосував «За» прийняття документу (в цілому) «О проекте федерального конституционного закона №203817-8 «О принятии в российскую федерацию Луганской Народной Республики и образования в составе российской федерации нового субъекта - Луганской Народной Республики»»,

о 15.58.38 проголосував «За» прийняття документу (в цілому) «О проекте федерального конституционного закона №203818-8 «О принятии в российскую федерацию Запорожской области и образования в составе российской федерации нового субъекта – Запорожской области»»,

о 16.00.28 проголосував «За» прийняття документу (в цілому) «О проекте федерального конституционного закона №203819-8 «О принятии в российскую федерацию Херсонской области и образования в составе российской федерации нового субъекта – Херсонской области»»;

2) згідно з інформацією з особистої сторінки відповідача у соціальній мережі «Вконтакте», на такій розміщені дописи від 29.09.2022, від 04.10.2022, 19.10.2022, де відповідач (як один із авторів законопроекту) повідомляє про численні зміни у законодавстві рф, покликані на збільшення кількості соціальних пільг (таких як відстрочка платежів по іпотечних та споживчих кредитах, а також мікропозиках; так звані «кредитні канікули» для мобілізованих тощо) для військовослужбовців рф, які беруть участь у так званій «спеціальній військовій операції», а також членів їх сімей.

Також у дописах від 30.09.2022 та від 03.10.2022 відповідач повідомляв, що 4 нібито російських регіони «вслед за Крымом возвращаются в состав» росії, використовуючи формулювання «разделенный русский народ» і «список освобожденных территорий со временем будет только расширяться», у дописі від 07.10.2022 відповідач особисто вітає президента рф путіна в.в. з днем народження, у дописі від 30.12.2022 відповідач зазначив про необхідність відновлення так званого «всероссийского единения», заперечуючи право України на незалежність, суверенітет та територіальну цілісність.

Суд вважає, що вищезгаданими матеріалами справи доведено, що відповідач, будучи депутатом державної думи федеральних зборів російської федерації, брав участь в ухваленні рішень про поширення юрисдикції держави-агресора на територію так званих ДНР, ЛНР, а також Херсонської та Запорізької областей, які є невід'ємними частинами території України відповідно до статті 2 Конституції України, тобто прийняв безпосередню участь в ухваленні рішень (з підтримкою такого рішення своїм голосом), які завдали істотної шкоди національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України, а також суттєво сприяв вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, шляхом глорифікації (вихваляння) осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором, а тому наявні підстави застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», згідно із підпунктом є) пункту 1 та підпункту в) пункту 2 частини 4 статті 5-1 того ж Закону.

3.3. Відповідно до відомостей Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна станом на 06.01.2023, реєстраційних карток транспортних засобів станом на 06.12.2022, відповідачу на праві приватної власності належать такі активи (нерухоме та рухоме майно):

- 1) - квартира за адресою:
- 2) - гараж розташований за адресою:
- 3) - квартира за адресою:
- 4) - легковий автомобіль
- 5) - легковий автомобіль

3.4. Згідно із статтею 41 Конституції України, кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом. Громадяни для задоволення своїх поглядів можуть користуватися об'єктами права державної та комунальної власності відповідно до закону. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним. Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Примусове відчуження таких об'єктів з наступним повним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану. Конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом.

Відповідно до статті 1 Протоколу 1 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права. Проте попередні положення жодним чином не обмежують право держави вводити в дію такі закони, які вона вважає за необхідне, щоб здійснювати контроль за користуванням майном відповідно до загальних інтересів або для забезпечення сплати податків чи інших зборів або штрафів.

Тобто обмеження права власності має переслідувати законну мету за допомогою засобів, які є пропорційними меті (наприклад, рішення ЄСПЛ у справі «Беелер проти Італії» від 05.01.2000, заява № 33202/96). Також будь-яке втручання державного органу у право на мирне володіння майном повинно забезпечувати «справедливий баланс» між загальним інтересом суспільства та вимогами захисту основоположних прав конкретної особи (рішення ЄСПЛ у справі «Джеймс та інші проти Сполученого Королівства» від 21.02.1986, заява № 8793/79).

Відповідно до системи захисту прав людини, встановленої Конвенцією, національні органи повинні зробити первинну оцінку не лише існування проблеми, що викликає суспільне занепокоєння, та вимагати вжиття заходів щодо позбавлення власності, так і власне заходів, які необхідно вжити. У цьому, як і в інших сферах, на які поширюються гарантії Конвенції, національні органи користуються певною свободою розсуду (рішення ЄСПЛ у справі James та інші проти Великої Британії від 21 лютого 1986 року, заява № 8793/79, параграф 46). Відповідно, на національні органи покладається оцінка того, чи позбавлення власності є пропорційним засобом досягнення законної мети в суспільних інтересах.

Отже, право власності не є абсолютним, оскільки держава може вимагати від власників майна дотримуватися певних зобов'язань, а у разі, якщо особи своїми діями створюють суттєву загрозу національній безпеці, інтересам громадян країни, наприклад, через фінансування чи підтримку війни проти цієї країни, держава може вжити заходів на припинення чи попередження таких дій.

При застосуванні такої санкції як стягнення активів в дохід держави суд повинен враховувати співмірність (пропорційність) її застосування із шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача.

В постанові Великої Палати Верховного Суду від 07.04.2020 у справі № 916/2791/13 сформована правова позиція про те, що втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, й

інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення (пункт 6.43 постанови). З цього приводу Велика Палата Верховного Суду наголошує, що не кожне втручання у право мирного володіння майном зумовлює порушення принципу пропорційності (пункт 6.48 постанови).

Суд погоджується з позицією позивача, що застосування санкції (зокрема до відповідача) у виді стягнення активів в дохід держави спрямоване, перш за все, на зупинення агресивних дій РФ, припинення підтримки її нинішнього політичного режиму шляхом удару по фінансових можливостях прихильників такої політики та здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих жертвам агресії за рахунок коштів, отриманих від конфіскації.

Скремою необхідністю для застосування санкцій виступає важливість зупинення подальшого сприяння та підтримки будь-яких «воєнних операцій» РФ шляхом встановлення для підсанкційних осіб конкретних і невідворотних наслідків таких протиправних дій у вигляді втрати власних активів на території тієї держави, щодо якої здійснюється агресія.

Також суд враховує інформацію, надану позивачем з офіційного сайту Управління Верховного комісара Організації об'єднаних націй з прав людини (УВКПЛ ООН) про численність жертв серед цивільного населення після початку військової агресії РФ. станом на 03.01.2023, оскільки вбачається прямий зв'язок таких жертв із діями відповідача, які полягали в безпосередній участі в ухваленні рішень, які завдали істотної шкоди національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України шляхом взяття участі в ухваленні рішення (з підтримкою такого рішення своїм голосом) про поширення юрисдикції держави-агресора на територію, яка відповідно до Конституції України входить до складу України, та глорифікації осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором, які призвели до окупації частини території України, великої кількості загиблих як серед цивільного населення, так і серед військових, знищення цілих населених пунктів, житлових кварталів, об'єктів критичної інфраструктури, знищенню історико-культурних пам'яток України, економічної нестабільності України, зменшення рівня життя населення, погіршення економічної, інвестиційної та туристичної «привабливості» України, геноциду українського народу, поставили під загрозу існування України як незалежної держави.

Так за даними УВКПЛ ООН загальна кількість жертв серед цивільного населення з 24 лютого 2022 року по 2 січня 2023 року зафіксувало 17 594 жертви серед цивільного населення в Україні. 6 919 загиблих і 11 075 поранених. Всього 6919 убитих (2737 чоловіків, 1842 жінки, 175 дівчат і 216 хлопчиків, а також 38 дітей і 1911 дорослих, стать яких поки невідома), загалом 11 075 поранених (2 401 чоловік, 1729 жінок, 233 дівчини та 321 хлопчик, а також 254 дитини та 6137 дорослих, стать яких поки що невідома). УВКПЛ ООН вважає, що реальні цифри значно вищі, оскільки отримання інформації з деяких місць, де тривають інтенсивні бойові дії, відбувається з затримкою, та багато повідомлень із місць, звідки надходить інформація про втрати серед цивільного населення, все ще потребують підтвердження.

3.5. Відповідно до частини 6 статті 283-1 КАСУ особливістю провадження у справах про застосування санкцій є те, що суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

Згідно з частиною 7 статті 283-1 КАСУ, за результатами розгляду позовної заяви Вищий антикорупційний суд ухвалює одне з таких рішень: 1) про застосування до фізичної або юридичної особи санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції»; 2) про відмову у задоволенні позову.

Зіслухавши пояснення представників позивача, розглянувши матеріали адміністративної справи, всебічно і повно з'ясувавши в судовому засіданні усі фактичні обставини справи, на яких ґрунтується позов, об'єктивно, всебічно, повно оцінивши докази в їх сукупності, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд вважає, що даний адміністративний позов підлягає повному задоволенню шляхом застосування до відповідача санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», та стягнення активів в дохід держави.

3.6. Відповідно до частини 1 статті 157 КАСУ суд може скасувати заходи забезпечення позову з власної ініціативи або за вмотивованим клопотанням учасника справи.

Суд вважає, що наразі відсутні підстави для скасування заходів забезпечення адміністративного позову, застосовані ухвалою суду від 19.01.2023 при відкритті провадження у справі, оскільки процедура застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції» та стягнення в дохід держави активів, є невизначеною в часі та відповідно до частини 3 статті 5-1 Закону України «Про санкції» таке повинно встановлюватись Кабінетом Міністрів України, який уповноважений доручити здійснення заходів, пов'язаних із тимчасовим управлінням активами, які підлягають стягненню в

дохід держави як санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону, Центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері виявлення розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Фонду державного майна України, військовим адміністраціям та/або іншим органам державної влади, суб'єктам господарювання державного сектора економіки.

Також, відповідно до статті 139 КАСУ відсутні підстави для розподілу судових витрат оскільки на підставі пункту 25 статті 5 Закону України «Про судовий збір», позивач звільнений від сплати судового збору, та відсутні докази понесення інших судових витрат сторонами даної справи.

Керуючись статтями 2, 12, 72-79, 99, 243-246, 257, 262, 268-272, 283-1 КАСУ, Законом України «Про санкції», суд

ВИРІШИВ:

1. Задовольнити адміністративний позов Міністерства юстиції України до Бахарєва Костянтина Михайловича

2. Застосувати до Бахарєва Костянтина Михайловича санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», та стягнути в дохід держави такі активи:

1) квартиру за адресою:

2) гараж розташований за адресою:

3) квартиру за адресою:

4) легковий автомобіль

5) легковий автомобіль

3. Копію рішення не пізніше наступного дня після ухвалення надіслати позивачу та відповідачу і опублікувати на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду (<https://hcac.court.gov.ua/>).

4. Надіслати Кабінету Міністрів України рішення суду в день набрання ним законної сили для визначення суб'єкта, порядку та способу його виконання.

Апеляційна скарга на рішення Вищого антикорупційного суду може бути подана стороною до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п'яти днів з дня його проголошення. Особи, які не були присутні при проголошенні зазначеного рішення, мають право його оскаржити протягом п'яти днів із дня публікації рішення на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закритті апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Головуючий суддя Дубас В.М.

/підпис/

Суддя Коліуш О.Л.

/підпис/

Суддя Ткаченко О.В.

/підпис/

